

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATURA GENERALNA

ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 28. 07. 2015 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 29. 07. 15.

nr 3112 podpis *Borusiewicz*

PG IV Pc/PG 422/15

dot. sprawy:

BPS/043-77-3327-PG/15

SEKRETARIAT

Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 30. 07. 15.

nr 4809 podpis *M*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na pismo z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie oświadczenia złożonego przez senatora Roberta Mamąta na 77. posiedzeniu Senatu RP w dniu 25 czerwca 2015 r. w sprawie dotyczącej małoletniego Marcusa J.L., uprzejmie przedstawiam co następuje.

Sprawa o wydanie małoletniego Marcusa J.L. do Danii rozpatrywana była przez sąd na podstawie przepisów Konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w Hadze w dniu 25 października 1980 r. (zwanej dalej Konwencją Haską).

Powyższa Konwencja ratyfikowana została przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 6 lipca 1992 r. i opublikowana w Dzienniku Ustaw z 1995 r. Nr 108, poz. 528. W dzienniku tym pod pozycją 529, ogłoszono Oświadczenie Rządowe z dnia 17 maja 1995 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji. Członkiem tej Konwencji jest też Dania.

Cele Konwencji Haskiej zostały określone w jej preambule, jako wyraz dążenia do ochrony dziecka przed szkodliwymi skutkami, wynikającymi z bezprawnego uprowadzenia

go lub zatrzymania, któremu to dążeniu mają służyć zasady postępowania realnie umożliwiające powrót dziecka do państwa jego stałego pobytu.

W postępowaniu prowadzonym na podstawie Konwencji Haskiej sąd nie rozstrzyga ani o prawie do opieki, ani o władzy rodzicielskiej, ani o miejscu zamieszkania dziecka. Zgodnie z Konwencją Haską z bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem mamy do czynienia, kiedy nastąpiło naruszenie prawa do opieki przyznanego określonej osobie. Prawo do opieki obejmuje prawo do decydowania o miejscu pobytu dziecka i może wynikać z samego prawa, orzeczenia sądowego lub administracyjnego lub z ugody mającej moc prawną. Wydane zatem na podstawie przepisów Konwencji Haskiej rozstrzygnięcie uwzględniające wniosek, zmierza do usunięcia bezprawia, czyli udzielenia ochrony do opieki – przyznanemu i wykonywanemu na mocy ustawodawstwa państwa, w którym dziecko miało miejsce pobytu bezpośrednio przed uprowadzeniem lub zatrzymaniem – i ma doprowadzić do przywrócenia stanu istniejącego przed uprowadzeniem lub zatrzymaniem. W sytuacji, gdy obojgu rodzicom przysługuje prawo do opieki (w tym prawo do decydowania o miejscu pobytu dziecka) i rodzice nie są w stanie porozumieć się co do wyjazdu i zamieszkania dziecka w innym kraju, rozstrzygnięcie w tym zakresie może wydać sąd miejsca stałego pobytu dziecka.

Obowiązek wydania przez sąd nakazu powrotu dziecka w wypadku bezprawnego wywiezienia go za granicę lub zatrzymania go tam, nie jest bezwzględny. Sąd może oddalić wniosek o wydanie dziecka, jeżeli strona sprzeciwiająca się temu wykaze, że istnieje poważne ryzyko, iż powrót dziecka naraziłby je na szkodę fizyczną lub psychiczną albo w jakikolwiek inny sposób postawiłby je w sytuacji nie do zniesienia (art. 13 lit. b Konwencji Haskiej).

W przedstawionej sprawie w dniu 13 stycznia 2014 r. do Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej wpłynął wniosek Jakoba L. o nakazanie Marlenie J. wydanie mu małoletniego syna Marcusa J.L., w celu spowodowania powrotu dziecka do miejsca jego stałego pobytu w Danii. Do wymienionego postępowania sądowego wstąpił na podstawie art. 7 k.p.c. prokurator.

Jak ustalono w dniu 14 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Randers (Dania) wydał wyrok, w którym zniósł wspólne sprawowanie władzy rodzicielskiej przez rodziców nad małoletnim Marcusem J.L. Władzę rodzicielską sąd powierzył wyłącznie matce dziecka Marlenie J.

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej postanowieniem z dnia 28 października 2014 r., oddalił wniosek Jakoba L. o wydanie dziecka. Orzeczenie to zgodne było ze stanowiskiem prokuratora występującego w sprawie, który wnosił o oddalenie wniosku.

Oba orzeczenia sądowe zaskarżone zostały przez ojca dziecka Jakoba L.

W postępowaniu odwoławczym przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce prokurator wnosił o oddalenie apelacji, ewentualnie o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego orzeczenia przez sąd odwoławczy w Danii w sprawie dotyczącej władzy rodzicielskiej. Sąd Okręgowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 r., zmienił orzeczenie sądu pierwszej instancji i nakazał Marlenie J. wydanie małoletniego Marcusa J.L. ojcu Jakobowi L. w terminie do dnia 15 kwietnia 2015 r.

Orzeczenie to jest prawomocne. Nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (por. art. 519¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2010 r., sygn. I CSK 223/10).

Prokurator Generalny, z podanych wyżej powodów, nie posiada w niniejszej sprawie nadzwyczajnych uprawnień procesowych.

Informacyjnie podaję, że po rozpoznaniu odwołania Jakoba L. Zachodni Sąd Okręgowy Viborg (Dania) wyrokiem z dnia 25 marca 2015 r. zmienił orzeczenie sądu pierwszej instancji i orzekł, że wspólna władza rodzicielska nad Marcusem J.L. zostaje zniesiona i przyznana wyłącznie ojcu Jakobowi L.

W kwietniu 2014 r. matka dziecka Marlena J. wniosła do Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej w trybie art. 577 k.p.c. wniosek o zmianę prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 19 lutego 2015 r. i zabezpieczenie roszczenia przez wstrzymanie wykonalności tego orzeczenia. Wnioskodawczyni powołała się na nową prywatną opinię lekarską, dotyczącą zmian stanu zdrowia psychicznego małoletniego po wydaniu orzeczenia nakazującego jego powrót do Danii.

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. wniosek o zabezpieczenie oddalił, a postanowieniem z dnia 11 maja 2015 r., wniosek o zmianę orzeczenia odrzucił. Oba te postanowienia zaskarżył Prokurator Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej. Postępowanie nie zostało zakończone.

Tak więc w przedmiotowej sprawie, prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, korzystając z uprawnień procesowych, biorą aktywny udział w postępowaniu sądowym (art. 7 i 60 k.p.c. w zw. z art. 42 ustawy o prokuraturze – Dz. U. 2011 r. Nr 270, poz. 1599 ze zm.) mając na uwadze dobro małoletniego.

2 Sprawy Stacjonarne
Robert ^{Mr.} Hernand